

۲۰۲۱/۰۹/۰۱

نادر شاه سدوزی

شکست امریکا در افغانستان

بعد از سپری شدن بیست سال امریکائی ها در افغانستان شکست خوردند و طالبان دوباره قدرت سیاسی را بدست گرفتند. مسؤولیت این شکست سیاسی و نظامی آن‌ها بدوش کیست؟ آیا افغانها مسؤول این شکست هستند و یا اینکه خود امریکائی‌ها؟ دو نفر از شخصیت های برجسته امریکائی در باره چنین اظهار نظر می نمایند.

آقای مک کارتی گفت: پالیسی جو بایدن در مورد افغانستان فاجعه بار بود. به ادامه گفتارش: قضاوت ضعیف رئیس جمهور بایدن فقط در ظرف چند هفته موجب ایجاد بدترین وضعیت در افغانستان شده است.

شخص دوم، آقای مایک والترز قانون گذار امریکا می گوید، زلمی خلیل زاد نماینده خاص ایالات متحده در امور مصالحه افغانستان باید استعفاء بدهد. چون ستراتیژی وی برای مذاکرات ناکام ماند. وی خواستار وضع تحریم بر طالبان و آن مقام های اردوی پاکستان است که از طالبان حمایت می کنند. او گفت که سال هاست پاکستان بازی دوگانه را در پیش گرفته است. واقعیت اش هم همین است که آقای خلیل زاد این مطلب را خوب میدانست و از مدتی طولانی بود که با سیاست دوگانه پاکستان آشنائی داشت. من به خوبی این مطلب را به یاد دارم که بارها می گفت: پروبلیم خلق شده در افغانستان منشأ آن در پاکستان بوده توسط پاکستانی ها مورد اجراء قرار می گیرد. حتی در زمان رئیس جمهور سابق امریکا آقای ترامپ و خلیل زاد هر دو پاکستانی ها را اشخاص دروغ گو در سیاست معرفی می کردند. مگر هیچ معلوم نشد که چرا دفعتاً سیاست گران امریکائی و آقای خلیل زاد نماینده آن کشور موقف خود را در قبال افغانستان در ظرف چند روز تغییر داده به عوض پاکستان، حکومت جمهوری افغانستان را مورد حمله و تهدید قرار دادند. بدین ترتیب آقای خلیل زاد دست بکار شد و برای تفرقه اندازی در درون دستگاه اداری - سیاسی افغانستان ایده حکومت موقت را پیش کش کرد که به عوض حل کردن پروبلیم مضله سیاسی با طالبان، جنجال های فراوان را در درون دستگاه دولتی افغانستان خلق نمود. همه رجال سیاسی در تلاش بودند تا آقای اشرف غنی از مقام ریاست جمهوری استعفاء داده شود و کسی دیگری جای وی را در رأس حکومت موقت بگیرد که پروبلیم صلح را با طالبان حل و فصل کند. این پروبلیم خلق شده توسط آقای خلیل زاد یک نوع انارشی، بی نظمی و بی اعتمادی را در درون دستگاه حاکمه خلق کرد.

دوم اشتباه بزرگ آقای خلیل زاد امضاء توافقنامه بین طالبان و ایالات متحده امریکا بود که بدون در نظر داشت حکومت افغانستان مورد اجراء قرار گرفت. این عمل از یک طرف به اعتبار دولت رسمی افغانستان صدمه وارد کرد و از جانب دیگر این عمل سبب شد تا طالبان در عرصه سیاسی از اعتبار خاص در منطقه برخوردار شوند. به همین علت کشورهای منطقه روسیه و چین توانستند از این حالت بهره برداری سیاسی نموده و از ترس روز مبادا

موقف خود را با طالبان نزدیک ساختند. در این لحظه امریکائی ها پای خود را از جنگ بیرون کشیدند و افغانها را در خط مقدم جنگ قرار دادند تا افغان کشی را به نفع خود به پیش ببرند. امریکائی ها تهدید می کردند که هرگاه به خواست ما جواب مثبت داده نشود تمام کمک های اقتصادی، نظامی به خصوص معاش اردو را قطع می نمایند. این گونه تهدید و عملکرد امریکائی ها در ذات خود یک نوع تاکتیک سیاسی بوده که همیشه کشور های بزرگ امپریالیستی از این شیوه بهره برداری سیاسی می نمایند. بدین ترتیب هیچ لازم نبود که افغان کشی به نفع امریکائی ها صورت بگیرد و به همین علت اشرف غنی رئیس جمهور نظر به فشار های داخلی و خارجی همراه با توطئه ترور و به دار آویختن وی جبراً برای حفظ جان وطن را ترک نمود. امروز با سقوط کابل به دست طالبان، احتمال دارد که دستاورد های بیست سال اخیر زیر سؤال قرار بگیرد. آزادی بیان و حفظ حقوق زنان در همه عرصه های زندگی همراه با پیشرفت های اقتصادی یک نمونه ای از این دستاورد های سال های اخیر بوده که نباید پامال شود. ولی خوبتر است که برای پیشرفت اقتصادی و سایر دستاورد ها امنیت و ثبات سیاسی موجود باشد. زیرا در کشوری که ثبات سیاسی و امنیت نباشد پیشرفت اقتصادی به صورت اندک تحقق می پذیرد. ناامنی و بی ثباتی سیاسی خطرناک است علیه پیشرفت اقتصادی در یک کشور. موضوع دوم که به آن می توان اشاره نمود مسئله تبعیض است. این مطلب هم به مثل نا امنی یک عامل بی ثباتی در مملکت تلقی می شود. خوب خواهد بود تا جلو این مریضی مدتش گرفته شود تا ملت افغان از درد و رنج آن نجات پیدا کنند. در اخیر می توان گفت که نظر به دلایلی که در بالا ذکر یافت، مسؤلیت شکست امریکائی ها در افغانستان به صورت عام و تام به دوش خود امریکائی ها می باشد. زیرا آن ها بخوبی از سیاست دوگانه پاکستانی ها واقف بودند و می دانستند. مگر با وصف همه، تمایل آن ها زیاد تر در حمایت از سیاست پاکستانی ها بود تا نسبت به افغانستان. این سیاست جو بایدن رئیس جمهور ایالات متحده را همه می دانند و انتقاد هم می کنند که نتیجه آن شکست امریکائی ها در افغانستان شد. مگر در خود افغانستان با وضعیت فعلی همه در انتظار حکومت اسلامی همه شمول می باشند که به فکر آرام در کار و بار زندگی روزمره خود ادامه دهند تا از ترس نگرانی و تشویش خلاص شوند.

پایان

برای مطالب دیگر نادر شاه سدوزی روی عکس کلیک کنید